

Kamperen

Het leven in Israël heeft verschillende lagen. Zo is er op dit moment de laag van het gewone, alledaagse leven. Daarnaast is er ook de laag van een alsmaar voortdurende oorlog. En soms raken die twee aan elkaar, zoals tijdens de kampeertrip die ik had met mijn zoon.

In ons gezin hebben we ooit afgesproken dat als de kinderen twaalf worden, dat ze de dan een nachtje weg gaan met één van de ouders. Afgelopen april is onze oudste zoon twaalf jaar geworden, dus ik mocht samen met hem weg. We besloten om te gaan kamperen in het National Park in Ashkelon.

Deze plek heeft een bijzonder lange geschiedenis waar ook vandaag nog genoeg van terug is te vinden. De stad lag aan de Via Maris, een belangrijke handelsroute vanuit Egypte naar Mesopotamië. In Exodus 13:17 wordt een deel van deze weg de 'weg door het land van de Filistijnen' genoemd. Tijdens de uittocht uit Egypte laat de HEERE het volk niet via deze weg gaan om te voorkomen dat ze teruggaan. In de Bijbel is Ashkelon één van de vijf Filistijnse steden, onder andere genoemd als de plek waar Simson 30 mannen doodde (Richteren 14:19).

Lange geschiedenis

Eenmaal aangekomen bij het National Park blijkt dat je vooraf moest reserveren via de Hebreeuwse website om te kamperen (de Engelse website heeft deze optie dus blijkbaar niet). En helaas zijn we niet de enigen met het idee om te kamperen, want de camping is al volgeboekt. Gelukkig konden we op de dag zelf wel het park in Ashkelon bezoeken.

Toen we arriveerden was een groep archeologen net bezig om de laatste spullen in te pakken bij een opgra-

ving van een kerk met de naam Santa Maria Viridis. Deze kerk werd gebouwd in de vijfde eeuw door de Byzantijnen. Vervolgens werd de kerk in de tiende eeuw veranderd in een moskee, jaren later werd het gebouw weer als kerk gebruikt door de Kruisvaarders, om vervolgens in 1191 gesloopt te worden door de legers van Saladin. Verder waren er de restanten van een prachtige basiliek die functioneerde als een ontmoetingsplaats en waar handel werd gedreven. Op dit moment is men bezig met een enorme reconstructie met de restanten die er nog zijn. En voordat u denkt: 'Die arme jongen, je zal maar zo'n vader hebben met liefde voor oude stenen...', na een uurtje hebben we de zee opgezocht en daar heerlijk gezwommen!

Onrustige nacht

Ondertussen hadden we op de Hebreeuwse website van de Nationale Parken een campingplek geboekt in Eshkol National Park. Dit park ligt in het noord-westen van de Negev-woestijn en vormt daar een prachtige oase. Het park ligt langs Nahal Besor, een stroom die door de Negev heen stroomt en daar een groen lint (water is leven!) creëert. De naam van de beek Besor kennen we van de achtervolging van de Amelekieten door David, nadat ze Ziklag hadden veroverd (1 Sam. 30:9). Maar het is waarschijnlijk niet dezelfde beek als in deze geschiedenis. We komen aan in het park als het al donker is, maar

Kamperen in een oase...

gelukkig is er voldoende licht om onze tent op te zetten. Terwijl we bezig zijn, horen we in de verte een ontplofing. Dit park zit op ongeveer 12 kilometer van de grens met Gaza, op dezelfde lijn als Khan Younis.

De ontplofing die we horen is niet de laatste. Terwijl we in onze tent liggen, horen we gedurende nacht om de zoveel minuten de ontploffingen in de verte. Een heel enkele keer klinkt er nog een zwaardere dreun. Het zorgt ervoor dat de oorlog ineens weer heel dichtbij is. Terwijl ik in mijn tent lig – op relatief grote afstand van het strijdtonel – denk ik aan de Palestijnen, waarvan het grootste deel al twee jaar in tenten leeft. Zij horen de ontploffingen ook, maar liggen niet op grote afstand. En in het donker van de nacht denk ik ook aan de gegijzelden. Ze zijn zo dichtbij, maar tegelijk zo onbereikbaar. Zij worden al twee jaar vastgehouden in onmenselijke omstandigheden.

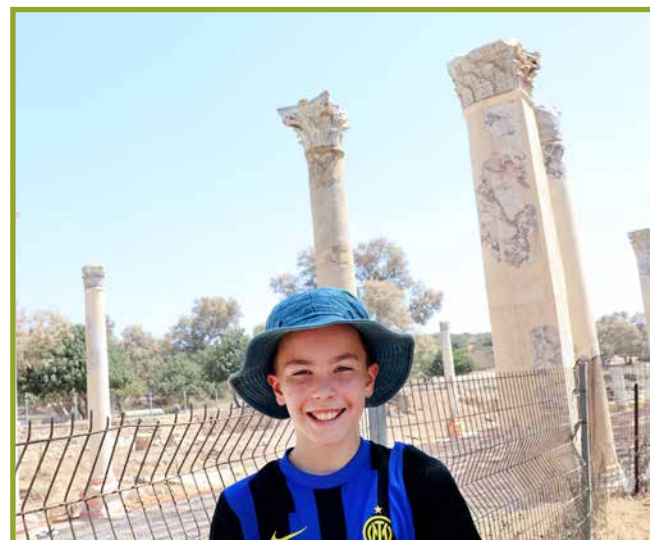
Na een onrustige nacht pakken we onze spullen weer in om naar huis te gaan. Terwijl nog even ontspannen in de oase, komen er helikopters overvliegen. Op deze plek is de oorlog hoorbaar en voelbaar.

Uitweg

Gelukkig kon mijn zoon 'gewoon' genieten van het uitstapje met zijn vader, ook al ben je toch alerter, zeker bij de zwaardere ontploffingen. Maar dit is helaas hoe het leven er op dit moment in Israël uit ziet. Het gewone leven gaat door, maar tegelijk gaat de oorlog ook door. De afgelopen weken zijn er grote protesten geweest om de regering te op te roepen tot een gijzelaarsdeal. Er wordt gevreesd dat een nieuw offensief in Gaza-Stad de dood van de nog levende gijzelaars zal betekenen. En dan hebben we het nog niet over degenen die gedood zullen worden in een nieuwe fase van de strijd: terroristen van Hamas, onschuldige Palestijnen en Israëlische soldaten. We hopen dat de diplomatieke inzet – met alle spelers met elk hun eigen belangen – de weg opent naar een uitweg uit dit conflict. «

De opgraving van de Santa Maria Viridis.

Zoon Niels met op de achtergrond de basiliek.